REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.

Inserate
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).

Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA" iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Dumineca 4 cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 29. **Brașov, Joi 8 (21) Februarie** **1907.**

Goana contra lui Kossuth.

N'ar fi crezut nimeni că marele prietin al lui Polonyi, Francisc Kossuth, care căuta să-l apere cu pieptul în contra tuturor învinuirilor, va ajunge așa curând și el în halul protegiatului său.

Ce deosebire între situația de adi a consilierului Majestății Sale și totodată președinte al independiștilor, Francisc Kossuth, și între situația în care se afla acesta când după moartea tată-său primea ca un suveran condolențele deputațiunilor unguresci din toată țara, și când era sărbătorit încă ca un semizeu. A riscat Kossuth ceea ce n'a mai riscat altul în posiția sa și n'ar fi riscat nici-odată tatăl său, adecă să vrea să fie în acelaș timp omul de încredere al curții și al poporului.

Dacă până astădi a dus'o cum a dus'o ca ministru și ca șef de partid, este a se mulțămi numai ciolanelor de ros, ce le-au căpătat partizanii săi prin venirea la putere a coaliției.

Poate cineva să-și facă o ideiă despre nivelul moral la care a ajuns adi armadia lui Kossuth, dacă va urmări cu atențiune ceea-ce se petrece în dietă și afar de dietă și dacă va vedea cum un singur om, armeanul Lengyel, îi dă prin tărbăceală pe toți cu destăinuirile și învinuirile lui.

Dar Lengyel nu mai e adi singar. Din toate părțile îi vine ajutor. „Vedem, esclamă „Magyarország" cu amărăciune — goana ce s'a pornit contra lui Francisc Kossuth și bandiții pressei care îi atacă nu au în vedere persoana lui, ci vor să lovească în partidul independist."

Așa va fi, și poate nu tocmai așa. E vorba și de persoana lui Kossuth care, firește, nu se poate separa de partid. „Bandiții" cred că e bine să lovească în păstor, ca nimicindu-l pe acesta să se risipească și turma.

Un atac foarte îndrăzneț s'a îndreptat în contra lui Francisc Kossuth din tabăra așa dișilor trabanți. Una din foile acestora a afirmat, că faimosul publicist Meray-Horvath a fost trimes la timpul său din partea lui Kossuth la Vörös, fost ministru în cabinetul Fejervary, ca să mijlocească formarea unui ministeriu de transiție sub presidența lui, Vörös, în care să fie reprezentați și indipendiștii cu Kossuth.

Kossuth a declarat de minciună și calomnie tot ce s'a scris cu privire la aceasta. Vörös la rândul lui susține că-i adevărat, că Meray a voit să mijlocească o astfel de înțelegere. Meray tace. Ear organul lui Tisza declară în gura mare că nu consideră nici decum pe Vörös de om, căruia să i-să poată da mai puțin crezământ decât lui Kossuth. Situația e cât se poate de penibilă pentru șeful partidului indəpendist, fiind-că dacă nu va nimici cu dovezi neîndoioase pe adversarii săi, nu i vor ajuta toate declarările și asigurările spre a împrăștia suspițiunea, care a început să prindă rădăcină încă de când cu scandalurile provocate de afacerea Polony.

Credem că este zadarnic și apelul ce-l face organul lui Hollo către partidul independist ca să se întrepună pentru cinstea conducătorului său, pentru cinstea sa și buna reputație a națiunei. Amintitul diar e de părere că mijloacele de luptă obicinuite nu mai pot fi de ajuns. Iar Francisc Kossuth nu poate să ducă lupta singur. De aceea partidul independist trebue să-și ia refugiul la mijloace estraordinare. „Știm" dice, „că e tărie în partid, dar a sosit timpul ca partidul sa-și arate puterea. Ori cum ar fi dar trebue să se pună capăt odată uneltirilor mizerabile."

Și acum urmează motivul adevărat, care a îndemnat pe cei dela „Magyarorszag" să sară în ajutorul lui Kossuth. Motivul e temerea că, dacă poporul maghiar va vedea că partidul independist e slab, îi va întoarce spatele.

Altă putere a dovedit partidul independist când s'a fost ridicat în contra lui Stefan Tisza. Atunci poporul a mers în masse cu acest partid — dice „Magyarorszag". — Independiștii și de aceea nu pot să sufere mai mult ca ori ce păcătos să-și bată joc de conducătorul și purtătorul numelui lui Kossuth. Cum vom putea lupta cu puternicii inimici dacă aici acasă nu putem s'o scoatem la cale nici cu aceste dihanii mizerabile. Noroiul, cu care lovesc în Kossuth, atinge și partidul, ear acesta ar suferi o irreparabilă pierdere dacă le-ar succede dușmanilor să silească pe Kossuth a se retrage.

E fatal pentru independiști, că lucrurile au ajuns așa departe pe când încă partidul lor cel mare nici n'a avut ocaziunea să între în lupta decisivă cu adversarii săi, cari nu sunt tocmai puțini. Rele semne sunt acestea pentru cauza kossuthistă!

Conferențele miniștrilor în Viena. Dr. Wekerle și br. Beck, cei doi miniștri presidenți, au conferit Luni, timp de două oare la ministeriul de externe fiind de față și ministrul de externe, br. de Aehrenthal. In aceasta conferență Dr. Wekerle a declarat, că guvernul unguresc dorește terminarea cât mai grabnică a negocierilor pentru pact, și tocmai de aceea ar vrea să încunjure ori-ce complicațiune. Guvernul austriac din parte-i și-a exprimat dorința ca negocierile să ajungă în fine la rezultate concrete. In ce privește divergența ivită, privitor la tariful vamal autonom ungar, s'a inițiat o aplanare a ei prin aceea, că cei doi miniștrii prezidenți au convenit, ca deja în cursul lunei acesteia să se înceapă a doua cetire a materiilor pactului, atât în comisiunea ungară cât și în cea austriacă, iar negocierile pe cât numai se poate să fie terminate până la Paști. In timpul acesta apoi să nu se mai facă pași noi pentru rezolvarea pe calea parlamentară a tarifului vamal autonom ungar.

Un comunicat oficial austriac spune, că convorbirea între Beck și Wekerle, care s'a estins asupra întregei situațiuni, va fi continuată în zilele proxime.

O mare adunare națională în Bucovina. Românii bucovineni grupați în jurul organului național independent »Apărarea națională«, au convocat pe mâne, Joi, o mare adunare națională în orășelul Suceava. La ordinea zilei sunt următoarele patru chestiuni: 1) Situația noastră politică; 2) Organizarea națională; 3) Situația economică mai ales cu privire la banca țării și celelalte institute de credit și 4) propuneri libere.

Puterile pentru Românii macedoneni. Din Constantinopol se anunță, că recentele demersuri energice ale Porții pe lângă patriarchat în chestia Românilor macedoneni sunt sprijinite de ambasadorii marilor puteri. Din causa aceasta în cercurile Fanarului domnește o mare consternație.

Din senatul României

București, 6 Febr. v. 1907.

In ședința de eri (Luni) a Senatului, d-l D. *Sturdza*, fost prim-ministru, și-a desvoltat interpelarea adresată ministrului de războiu, general Manu, în chestia *anulării decretelor regale privitoare la trecerea în reservă din oficiu a d-lor general Grozea, colonel Elian și majorul Navasart.* D. Sturdza dovedi că d. Manu a călcat legea precum și articolul din Constituție privitor la prerogativele regale. Regele este capul puterii armate, după Constituție, iar nu ministrul de războiu, și nici Curtea de cassație, care n'are dreptul să treacă peste prerogativele regale. După Constituție, în capitolul responzabilității ministeriale, se pedepsește grav ministrul, care calcă legea. Ce autoritate mai poate avea prin urmare un înalt demnitar al statului care calcă legea? D. Sturdza își încheie discursul zicând că ministrul de războiu are o situație grea.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Ducele de Reichstadt, fiul împăratului Napoleon I.

(Fine.)

Evenimentele din Polonia duplicară cererea ducelui de a alerga în ajutorul Poloniei.

»El era să se lase a fi răpit, scrie Prokesch, pentru-ca să alerge în Polonia și aceasta ar fi făcut-o fără a mai chibzui și cu cea mai mare bucurie, numai dacă ar fi găsit un bărbat, care să îndrăsnească a face aceasta. In fruntea acestui popor, căruia îi atribuia mai mult avânt și entuziasm, decât Francezilor, ar fi săvârșit minuni de vitejie«.

Metternich însă zise zimbind în prezența lui Prokesch și a contesei Molly Zichy, care a îndrăznit să numească pe ducele »bastard«:

»El este odată și pentru totdeauna esclus de la toate coroanele!

— »In aceste cuvinte, esclamă Prokesch, se tradează adevăratele sentimente ale lui Metternich față de ducele«.

Și acum contele ajunge la un capitol despre care s'a scris și s'a discutat mult: Oare ducele a avut aventuri romantice?

El avea o înclinațiune profundă pentru contesa Nadina Karolyi, născută principesă Kaunitz. Prokesch se încerca să-l abată dela aceasta, deoarece contesa era plăcută și spirituală, dar o femeie ușuratică și superficială, crescută din copilărie în luxul și banalitatea saloanelor. In loc să înbărbăteze pe prinț în idealul său, l'ar fi închis cu spiritul ei mediocru.

După un scurt flirt ducele o părăsește. Prokesch este convins, că ducele n'a întrat în relațiuni mai apropiate nici cu Fani Elssler, scriind: »Oameni răutăcioși și bădărani au îndrăznit să se îndoiască în curățenia ducelui. Această calomnie arată josnicia acestor oameni, căci ducele era morala personificată și nu era în stare să seducă pe soția altuia.

Despre sfârșitul ducelui, contele Prokesch-Osten scrie următoarele: Ducele fu devorat de arzătoarea sa ambițiune, fără ca atunci cineva să fi recunoscut pericolul. Prințul nu suportă serviciul obicinuit la trupă. El fu moleșit de educatorii săi. El însă avea nevoe de mai multă mișcare fizică, pentru a liniști focul sufletului său. Dr. Malfati îl tratà fals. Acest medic afirma mereu că ducele sufere de ficat«.

Pe la sfârșitul lui Septemvrie 1831 Prokesch se întoarse dintr'o călătorie mai lungă din Italia la Viena.

»Nici slăbiciunea sa, nici paliditatea nu mă surprinseră. Il chinuiau cu o grije netrebuincioasă. Unica sa mântuire era în muncă, dar distracțiunile, care se oferă de altmintrea principilor, pentru el nu erau îndestulătoare. Unica schimbare a sa, care m'a surprins, a fost o liniște sufletească mai mare.«

Faptul acesta îmbucură foarte mult pe contele Prokesch, deoarece credea că este apropiată răsturnarea regelui Ludovic Filip și că prin urmare se apropia momentul ducelui.

Dar totuși în luna Decemvrie 1831 și în Ianuarie 1832 această liniște lua din ce în ce forme mai cindate »l'am găsit spune Prokesch, adeseori seara foarte tăcut. Lucrările sale de predilecțiune îl lăsară rece. Se părea că el nu mai spera nimic. La 27 Ianuarie l'am găsit zăcând de febră. La 12 Februarie am plecat la Roma, după-ce mai înainte ne vedeam în fie-care zi. Nimeni nu credea atunci, că acesta este începutul boalei, de care era să nu se mai vindece«.

La 12 August contele Prokesch primi în Bologna știrea despre moartea ducelui. Durerea sa și-o descrie în cuvinte sguduitoare de emoțiune și duioșie.

Contrar altor biografi Prokesch desminte faptul că Metternich ar fi oferit la timp ducelui posibilitatea să plece la Neapole pentru a-și căuta de sănătate. Aceasta s'a făcut când deja era prea târziu.

Pe larg descrie apoi credinciosul conte groaznica singurătate, în care trăia fiul împăratului Napoleon II. la curtea austriacă, fără a fi iubit de altul decât de bunicul său, împăratul Francisc I. și părăsit chiar de mama sa, Maria Luisa, care se măritase cu principele de Montenuovo. Și cu toate aceste numele ei a fost pe buzele sale când muri la 22 Iulie, oara 5 dimineața. Cu esclamația »*Mamă, mă prăpădesc*«, nenorocitul vlăstar al marelui împărat își dădu obștescul sfârșit.

* * *

După moartea ducelui principele Metternich spuse contelui Prokesch că după intrarea în Franța a lui Ludovic Filip un număr de generali francezi distinși s'au obligat să aducă în triumf la Paris pe fiul lui Napoleon Bonapartiștii cerură consimțământul în scris al ducelui și amenințară pe principe că vor înființa republica. Metternich respinse oferta, pentru-ca să nu ajungă într'o situație grea față de Anglia, Rusia și Prusia.

Sărmanul duce lăsă în scris prin testament amicului său Prokesch sabia, pe care împăratul Napoleon o purtase în timpul campaniei din Egipt, cele două spade, cărți și două portrete. Pe unul dintre portrete era scris: »Acesta este portretul meu. Doresc ca din când în când câte o privire asupra lui să-i amintească chipul meu!«

C.

Generalul *Manu*, zice că a procedat conform legei trecute asupra poziţiunei ofiţerilor, interpretând'o într'un fel, pe când cassaţia a interpretat'o în alt fel. D-sa declară că înainte de a face aceasta a avut grija să reguleze chestiunile din interpelare cu M. S. Regele şi că prin urmare nu era nevoe ca d. Sturdza să facă apel la conştiinţa unui conzilier al Tronului.

După aceea luă cuvântul, ministrul justiţiei *Disescu*, care zice că d. general Manu a interpretat bine legea şi nu este vorba de vre-o călcare a prerogativelor regale.

D-l *Sturdza* luând cuvântul în replică afirmă din nou că s'a călcat constituţia şi legea asupra posiţiei ofiţerilor.

C.

Cronica din afară.

Cu privire la exilarea lui Fehim-paşa. Ziarul »Times« scrie cu privire la exilarea lui Fehim-paşa următoarele: »Ambasadorul Germaniei la Constantinopol a făcut un mare serviciu Turciei şi civilizaţiei. Energia lui a adus căderea unuia din cei mai periculoşi membrii ai clicei, care a ştiut să stăpânească atâta timp Turcia şi palatul. Baronul Marschal a lucrat aşa cum trebue să lucreze reprezentantul unei mari puteri europene. Procedarea lui merită cu atât mai mult încuviinţarea pe care a găsit-o la creştini şi turci, pentrucă e un contrast izbitor cu frica de care au dat dovadă reprezentanţii puterilor europene în Turcia.«

Din Constantinopol se telegrafiază: Căderea lui Fehim-paşa a avut ca urmare darea afară a vre-o 100 de persoane, cari erau partizanii sau mai bine zis instrumentele lui Fehim-paşa. Altă influenţă imediată a fost închiderea prin iradea imperială a vre-o 20 localuri de hazard, sprijinite de Fehim-paşa care primia zilnic sume enorme.

Garda palatului Dumei. In palatul Dumei se va instala un corp de gardă, care va fi compus din o parte a trupelor din garda imperială. Apartamentele pentru ofiţeri şi odăile pentru soldaţi au fost deja aranjate şi mobilate.

Asupra conferinţei dela Haga. După o versiune, conform tratativelor de până acum cu privire la programul conferinţei II dela Haga, se pare îndoielnic ca această conferinţă să aibă loc în cursul verei viitoare. Zvonurile că împuternicitul Rusiei, profesorul Martens, ar fi primit impresii încurajatoare în convorbirile pe cari le-a avut în această chestiune la Berlin şi la Paris se declar cu totul lipsite de temeiu, din locuri competinte.

Consilierul de stat Martens a sosit Luni în Haga şi a avut o conferinţă cu ministrul afacerilor străine. El a fost apoi primit în audienţă de regina şi de principe-soţul ei, de regina mamă. Un dejun a fost oferit la legaţiunea Rusiei, la care au luat parte ministrul afacerilor străine, preşedintele fundaţiunei Carnegie şi secretarii trib. de arbitragiu. După dejun consilierul Martens a primit vizita reprezentanţilor guvernului, cari au fost învitaţi la a doua conferinţă a păcei.

Emigrările din Polonia rusească. Din Varşovia se telegrafiază că din cauza deselor atentate a furturilor şi stărei anarhice, care domneşte în provincie, cea mai mare parte din capitalişti şi-au lichidat afacerile, refugiindu-se în străinătate.

Intre Clemenceau şi Briand să se fi stabilit, după cum se vesteşte din Paris, o înţelegere asupra unei formule modificate pentru încheierea de contracte locatare între primari şi preoţi pentru luarea în primire a bisericilor.

Ministrul de culte *Briand*, ca să promoveze pacea religioasă, fără ca să se sguduie principiile legei de separaţiune, a formulat un contract locatar, pentru luarea în primire a bisericilor, care să aibă o durată de 18 ani. El făcù în favorul ierarhiei bisericeşti concesiunea, ca dacă în intervalul de 18 ani s'ar schimba persoana preotului, primarul să fie dator a reînoi contractul şi cu noul preot. Această concesiune nu schimbă fondul legei de separaţiune, care este pe toată linia executată. După această lege situaţiunea bisericei în Franţa se prezentă cum urmează:

Episcopii şi preoţii, cari au fost plătiţi mai înainte de stat, nu mai primesc nici un salar. Episcopii, cari locuiau mai înainte în palaturi, ce erau proprietatea statului, au trebuit să se depărteze din ele. Preoţii au trebuit să părăsească casele lor parochiale, sau sunt constrânşi a plăti chirie pentru ele. Pompoasele clădiri ale seminarelor au fost luate institutelor preoţeşti, iar profesorii şi şcolarii, cum ştim, au fost scoşi din ele cu forţa. Biserica poseda în fine bunuri bisericeşti în valoare de 500 de milioane. Aceste toate s'au împărţit între comune şi societăţile de binefacere. In viitor, biserica nu mai poate primi nici un fel de legate, nici un fel de donaţiuni şi de fondaţiuni.

Toate acestea s'au dus în împlinire în sensul legei de separaţiune. Bisericele sunt menite după lege pentru esercitarea cultului catolic, şi e după Briand, numai echitabil, că se asigură predarea clădirilor bisericeşti pe timp de 18 ani.

Primul-ministru *Clemenceau* e de părere, că nu merge să li-se lege mânile primarilor pe timp de 18 ani şi să fie expuşi eventualităţii, ca să le fie trimişi preoţi, cari să abuseze de bisericele închiriate pentru agitaţiuni, fără ca primarii să aibă puterea de a-i depărta de acolo O stare ca aceasta ar fi mai rea, după Clemenceau, decât a fost starea de sub regimul concordatului.

Intre aceste două puncte de vedere să se fi stabilit o înţelegere pe baza unei formule modificate pentru încheierea contractelor locatare între primari şi preoţi.

Cu privire la „Şezătoarea" din Budapesta.

— Fine. —

Inainte de a trece pragul chestiei, doresc să răspund unei întâmpinări, ce mi-se va face cu siguranţă. Este credinţa celor mai mulţi, ales a celor ce şovăesc, că un lucru se poate judeca favorabil dacă ai bunăvoinţă, şi se poate judeca tendenţios dacă vreai dinadins. Ci că anumite temeri şi concluzii numai atunci se pot lega de miscuitatea — mai româneşte: mestecuşul — petrecerei, dacă le cauţi cu ori ce preţ.

Nu-i vorbă, de tot nu greşeşte nici cel ce zice aşa, însă avem să ţinem mare seamă de una alta. Până numai se iveşte planul unei acţiuni, da, bunăvoinţa poate avea un mare rol în esplicarea ei, însă adevăratele esplicaţii, concluziile şi bănuelile neplăcute *vin ulterior*, după ce se văd rezultate şi a trecut vreme. Ar fi deci chiar păcat, să ceri oarecui atâta bunăvoinţă, câtă aruncă nesocotit la o parte şi cea mai mică prevedere. Din potrivă, trebue să fim foarte prevăzători pentru esplicaţiile ce se pot ivi ulterior, şi trebue să ne facem socoteală cu ele.

Acuma să întru în merit. Voi inzista numai asupra câtorva momente.

De dragul celor mai fanatici, şi dintr'o nevoe sufletească rătăcită, s'a accentuat cu deosebit avânt, că învităm public străin la petrecerea noastră nu numai pentru a ne dovedi înaintea lui capacitatea culturală, ci totodată pentru *a dovedi nouă înşine şi străinilor, că nu ne mai temem nici decât de influinţa culturei străine.* Va se zică o demonstraţie în toată legea, cum s'a şi numit la început tot planul, fireşte puţin în alt sens.

Mărturisesc, aşi fi făcut poate mai bine să-l fac neauzit acest argument, ori »şlager«, cum s'ar zice pe aci. Câtă lipsă de logică şi de bun simţ s'ar cere, să înviţi în cercul tău oameni străini, ca să demonstrezi: uite nu mă tem de tine. Chiar să nu se manifeste în faptă, este prea destul gândul şi sentimentul în acea direcţie, ca se lipsească intimitatea petrecătorilor, şi să fie pe deplin asigurat nesuccesul moral. Ori este petrecere adevărată, şi atunci nu poate fi nici umbra unui gând de demonstraţie, ori este demonstraţie, şi atunci putem fi liniştiţi că nu va fi petrecere. In cazul din urmă, ne vom mai dovedi pedeasupra, nepoliticoşi şi neculţi, iarăşi contrar cu ceia ce vrem. — Aşadar acest îndemn să nu mai ispitească.

Aprob însă hotărât, şi cu mine vor aproba toţi cei ce nu au reaua tactică de a privi prea drept lucrurile, declaraţia unanimă, că »Şezătoarea« fiind o petrecere româno-maghiară, (nu maghiaro-română) şi mai cu seamă, fiind ea dată în beneficiul mult primejduitei societăţi Petru Maior (este generală părerea, că prin acea apropiere de maghiari, ce va fi Şezătoarea sentimentele duşmănoase ale guvernanţilor, faţă de societate, se vor putea dispune spre mai bine, spre indulgenţă — şi că mijlocul ăsta negreşit trebue încercat) — nu trebue făcută cu concursul bărbaţilor noştri politici, pe atât de urgisiţi în faţa străinilor ce vrem să-i învităm, pe cât de dragi ni sunt nouă. Evident, caracterul demonstrativ, ar fi atunci şi mai pronunţat.

Desaprob însă şi mai hotărît acea mândrie ezagerată şi neîndreptăţită, care nu ar fi în stare să aducă jertfa supunerei necondiţionate, când ar fi vorba de alternativa: orĭ alăturĭ, orĭ împotrivă. Nici o vorbă mai mult, în situaţii şi chestii grave şi capitale, tinerimea română este datoare să aducă cele mai marĭ jertfe — carĭ, fiţĭ sigurĭ, nu ne vor înjosi, ci ne vor înălţa — mult încercatului nostru partid naţional. Atât că situaţia şi chestia, ce ne agită, nu pare a fi nicĭ gravă, nicĭ capitală, orĭ cât se bucină despre ea.

In sânul deputaţilor noştri s'a ivit anume grija, trecută în nemulţumirĭ, că neînvitarea, adecă neparticiparea *în mod conducător, absolut*, a deputaţilor noştri la aranjarea şezătoarei, va fi comentată de publicul şi de pressă maghiară ca o desavuare a dânşilor din partea tinerimei române, căreia nu iar fi trebuit concursul dânşilor, deoarece nu se identifică cu acţiunea lor. Ei bine, ca să liniştim orĭ ce temere şi cu dorinţa ferbinte de a preveni orĭ ce neînţelegere şi desbinare, iată, cu învoiala mai multora, şi cred, cu aprobarea tuturora, făgăduesc solemn, că îndată ce se vor arunca asupra deputaţilor noştri cele mai micĭ bănuelĭ, şi se vor face cele mai neînsemnate concluzii nefavorabile, din acest incident, suntem gata a le desminţi categoric în publicitate şi a declara deplina noastră aderenţă şi iubire faţă de deputaţii partidului nostru. Vom iscăli-o cu toţii, până 'ntr'unul, şi cine s'ar da la o parte, la unul ca acela nu vom mai ţinea ca la al nostru! Nicĭ că s'ar putea altmintrea fără a pune înşine la îndoială buna credinţa noastră, care nu se poate preta de mijloc orb nicĭ unei tendinţe ascunse. Nu cred să se poată mai nobile condiţii, pentru pacea ce trebue să pună capăt tuturor neînţelegerilor.

Şi încă una. De ce să nu luăm în ordinea dansurilor şi csárdásul, şi de ce să nu învităm publicul maghiar cu învitărĭ curat maghiare (eventual văpsite tricolor) în loc de cele bilingve, paralel, cum să plănueşte? Oaspelui poftit în casa ta, ai să-i cauţĭ gusturile, iar — asta e regulă elementară de politeţă — biletul de învitare nu poate fi scris decât în limba ce-o înţelege învitatul. Invitările bilingve ar fi iarăş demonstraţie, şi — cetiţĭ ce-am zis mai la deal în privinţa asta.

In sfârşit, — să nu vă pripiţĭ cu acuza lipsei de logică! — voi înşira motivele, carĭ m'au îndemnat să sprijinesc şi eu ideia petrecerei mixte. (Bine înţeles ea va fi *şi* grandioasă, numai *pentru că-i* mixtă.)

Inainte de toate ţin să mărturisesc, că eu *sunt din toată puterea convingerii mele pentru separatismul complect în viaţa noastră socială.* Intr'un articol independent voi motiva încurând această convingere. Acum să-mĭ iau firul, terminând.

Petrecerea asta în stilul plănuit orĭ în altul mai modest, la toată întâmplarea trebue să se ţină. Din două motive. Nu doar că prin ea şi prin altele de felul ei, cu deviza împrietenirei pe cale socială, s'ar putea aduce vre-un bine neamului, orĭ chiar mântuirea lui, cum unii cred, ci pentru altele.

Intâi, fiind-că lumea românească din capitală este prea puţină şi prea anevoie de adunat, ca să dea contingentul de lipsă unei petrecerĭ.

Al doilea, tinerimei române, ce petrece în capitală, nu i-se poate cere nicĭdecum, ca ea să renunţe la viaţa socială, şi neputând organiza petrecerĭ curat româneştĭ, mai bine să nu facă nimica.

Cei ce se folosesc de argumentele acestea au toată dreptatea. Ele singure ajung pe deplin pentru a învedera necesitatea petrecerei. Eu unul mai sunt mânat şi de un alt îndem: *aflu în petrecerea asta un foarte bun prilej de lămurire şi de selecţie.* Rezultatele ce se vor dobândi acum, în orĭ ce caz vor pune capăt crizei, vor decide orĭ într'o parte, orĭ într'alta. Şi dacă nu altceva, dar cu poveţe ne vom alege de sigur.

Atârnă dela noi înşine, dela lumea românească din provincie, ca acele poveţe să fie spre bine.

Nu e vorbă, amestecarea aceasta poate să fie lezne primejdioasă, mai ales pentru cei slabĭ de înger. Repet însă, este absurd să pretinzĭ — între împrejurările speciale de aicĭ — dela tinerime izolare desăvârşită, şi să crezĭ că neţinându-se petrecerĭ, ea nu va ajunge în contact cu lumea maghiară. Primejdia se micşorează prin faptul, că chiar în serile acestea de temută amestecare, românimea de abia se adună la un loc şi maghiarimea la altul, iar de la noi nu trec dincolo decât cei cu gusturĭ şi cu ezigenţe mai rafimate. Se micşorează apoi şi prin faptul, că astfel de amestecărĭ sunt răzleţe, abia două la an, şi contactul nu se continuă sistematic, nu se preface în prietinie trainică în viaţa zilnică. din causa asta. De aceea eu nu am prea marĭ grijĭ de maghiarizare, şi ţin mult să găsim prilejul de lămurire, cum l'am numit. Discuţia asupra chestiei, purtată cu prea multă preocupaţie în pressă, numai din acest punct de vedere au rost.

Faptul spus, numai micşorează primejdia. Este însă un chip de a-o înlătura cu totul: *participarea în număr cât mai mare a lumei româneştĭ din provincie, la petrecerile date de tinerimea română din capitală.*

Acesta e chipul cel mai nimerit, şi poate singurul. Ori-ce concluzie a discuţiilor nu poate duce, decât aci. Şi lumea noastră din provincie are un singur protest îndreptăţit, — participând cu sutele. Nime nu ne poate invinui, de o mie de ori primim mai bucuros pe ai noştri, dacă vin, decât pe străini.

Ne mişcăm ce e drept într'un *circulus vitiosus.* Provincia zice că nu vine, pentru-că sunt învitaţi şi streini; capitala zice că *totdeauna* au trebuit să se învite străini, fiind-că nime nu venea din provincie. Vorba *circulus vitiosus* trebue tăiat într'un anumit loc, şi oblit în linie dreaptă. Tăietura aceasta numai provincia o poate face, cu participarea ei îmbulzită.

Facem deci călduros apel, la lumea românească din provincie, să lase la o parte orice consideraţii neîntemeiate (Lugojanca să nu uite că avem şi ieftinul costum, iară mătasa sparie la noi; şi o întreb, oare dânsa nu are dorinţa, să cunoască capitala?), să nu facă capital din nimicuri, să nu dee crezământ la ori-ce faimă, şi să vie la noi câţi numai pot să vie şi ne împărtaşesc dorinţa ferbinte a pune capăt unei anomalii. Şi rugăm să vie, îi conjurăm să vie mai cu seamă în rândul acesta.

Ii rugăm — şi dacă rugămintea noastră nu va fi ascultată, mai ştii, poate nici tinerimea plină de dor şi de viaţă, nu va avea să asculte învinuirile ce i-se aduc.

Sever Dan.

*

Am dat loc articolului de mai sus, fiindcă reoglindează părerile, nedumeririle şi frământările sufleteşti ale tinerilor noştri în chestiunea »şezătoarei«, care a dat naştere »potopului de vorbe felurite spuse şi scrise« despre planul acestei extraordinare manifestaţii sociale româneşti în capitala ungară.

Autorul articolului, d-l Sever Dan, apreţiază chestia din mai multe puncte de vedere, şi e uşor de explicat că d-sa, fiind chiar unul dintre membrii comitetului aranjator, îşi dă silinţa a construi o punte peste contrastele principiare ce s'au ivit în discusiunile, cărora le-au dat naştere pregătirile pentru neobicinuita manifestaţie. Dacă i-a succes ori nu aceasta, nu vom cerceta acum, ci ne mărginim a reaminti declaraţia ce a făcut'o comitetul aranjator în ziarele noastre, că petrecerea (»şezătoarea«) »va fi ţinută în caracter naţional românesc«.

ŞTIRILE ZILEI.

— 7 Februarie v.

Călătoria Maj. Sale Monarchului la Cap Martin. Din Viena se anunţă că medicii au sfătuit pe Maj. Sa Monarchul să plece la Cap Martin spre a-şi căuta de sănătate. Călătoria va avea loc, probabil, luna viitoare.

Inmormântarea lui Carducci. Luni au avut loc în Balogna funerariile lui Carducci. Ele au avut caracterul unei manifestaţiuni naţionale. Dealungul parcursului cortegiului o sută de mii de persoane erau înşirate. Au luat parte la înmormântare contele de Turin, reprezentantul regelui, miniştrii, senatorii, deputaţii, reprezentanţii autorităţilor, delegaţiuni, profesori, studenţi, reprezentanţii municipali şi trupe.

O afacere de onoare între Szmrecsanyi şi Hodza. In ultimile şedinţe ale camerei s'a iscat între deputatul partidului poporal Szmrecsanyi şi între deputatul naţionalist, slovacul Hodza, o polemie aspră în urma căreia Hodza şi-a esprimat îndoiala, că Szmrecsanyi e omul căruia s'ar putea da crezământ. In urma aceasta deputatul ungur a trimis martorii săi lui Hodza, provocându-l la duel. Hodza le-a declarat că el numai condiţionat a tras la îndoială veracitatea lui Szmrecsanyi şi că n'a avut intenţiunea a-l ofensa. Dacă însă Szmrecsanyi n'ar fi mulţumit cu aceasta declarare, Hodza îi stă la dispoziţie. Deoarece însă acesta ca om de cultură, condamnă duelul ca o instituţiune barbară, va da samă deputatului Szmrecsanyi numai înaintea tribunalului. Martorii lui Szmrecsanyi au declarat în urma aceasta afacerea de încheiată.

Efectul beuturilor spirituoase. Ni-se scrie: In marea noastră comună Biea, situată pe ţărmurea Târnavei mici, unde avem un popor harnic, treaz şi în toate privinţele de laudă, s'a întâmplat numai

câteva zile înainte un caz unic în felul lui. Un anumit Nicolae Căpâlnean, unul dintre fruntaşii acestei comune, de mult timp s'a dat beuturii de rachiu, el nu avea alt dor în aceasta lume, decât ca pururea să umble cu capul plin de beutură, el nu vedea că în jurul lui se învârt vre-o 7 copilaşi, cari aveau nevoie de alte esemple, decât cele ce le arăta el. El nu asculta glasul de rugare al soţiei sale celei bune, care totdeauna cu lacrămi în ochi îl ruga să se lase de acest afurisit obiceiu. El nu voia să asculte de sfaturile preotului ori de a învăţătorului, căci doar el bea pe banii lui, cine ce-i poate porunci. Lui nu-i trebuia învăţ dela nime.

Dar eată unde l'a dus rachiul! Intr'una din zilele trecute umbla — când femeia sa era bolnavă şi dusă la medic în Blaj — cu capul plin, după obiceiul lui colindând dela o crâşmă la alta. Nu i-a fost destul ziua întreagă, sara dă să meargă în comuna vecină la jupânul Dicz. De astă dată a lăsat drumul pe unde umblă oamenii cu capul treaz, a voit să meargă mai în grabă, a luat deci drumul cel mai oblu de a trece preste Târnavă. Când a ajuns la ţărmurul cel înalt al Târnavei a picat din înălţime pe ghiaţă, n'a murit, dar pe ghiaţă a zăcut până dimineaţa, când l'au aflat mai mort — degerat. — Medicul adus în grabă nu i-a putut ajuta nimic şi întru dureri cumplite după o săptămână şi-a dat sufletul. — *p.*

Secretar de stat în ministerul de justiţie. Foaia oficială publică numirea deputatului Dr. Meskó László de secretar de stat în ministerul de justiţie.

Vremea în România. Din Bucureşti ni-se scrie cu dată de 7 Februarie: Pe aici de azi noapte s'a schimbat temperatura. Gerul s'a nimicit cu totul. Astăzi soarele străluceşte călduros, iar zăpada se topeşte.

O haită de lupi a tăbărât zilele trecute în grădina lui Ioan Fruman din Răsinar, în care se aflau 100 de oi. Fiarele flămânde au sfâşiat 80 de oi.

Ziarul german »Hermanstädter Zeitung« care a început să apară la Sibiiu înainte de aceasta cu 123 ani, şi-a sistat apariţia.

Catastrofa din Newyork. Ancheta făcută în privinţa accidentului de tren din strada Nr. 205, a stabilit că ea este atribuită vitezei prea mare dată trenului la curbă. Cele 4 vagoane din urmă în care se aflau 15 călători, au fost cu totul sfărâmate. Numeroase cadavre au fost mutilate astfel încât este peste putinţă, a fi recunoscute.

O ciocnire de vapoare s'a produs alaltăeri în canalul Bristol între vapoarele engleze »Heliopolis« şi »Orianda«. Acesta din urmă s'a scufundat. 14 oameni ai echipagiului s'au înecat. »Heliopolis« a suferit mari pagube.

O bombă într'o bancă. Din Minsk (Rusia) se telegrafiază, că o bombă a fost aruncată contra băncei Zuckermann; autorul atentatului a fost ucis cu două lovituri de revolver de către 2 impiegaţi ai băncei. Pagubele materiale sunt importante.

Un onorar frumos, în suma de 12,000 cor., a primit zilele trecute rabinul Dr. Kecskemeti, care cununase pe bar. Rothchild cu d-şoara Wertheimstein în sinagoga din Viena.

„Revista teologică“.

Sibiiu, 11 Februarie 1907.

In Nrul 22 din 1907 al foii »Gazeta ransilvaniei« se află un articol sub titlul Revista teologică«, subscris de »un preot ela sat«. Cetind articolul, observ, că păntele doreşte tot aceeaşi de la Revista teogică, ce se află expus în program. După părintele se ocupă mai ales cu cele rise de mine, mă simt obligat a răspunde:

Ce priveşte articolul meu, cred, că »şi vei fi avut bunăvoinţa să-l ceteşti, nu urmărit cu atenţiune cele scrise, căci unci nu folosiai cuvintele: »şi în sfârşit i nu prea avem nici în clin nici în mâcă cu hărţuelile cele sterpe ale nemţilor jurul cărţilor lui Moisi«. E adevărat, le părinte! Nu avem nici în clin nici în ânecă; dar avem în ceeace priveşte crenţa noastră şi sentimentul nostru relios. De nu vei şti susţinea valoarea căror lui Moisi în contra criticilor şi a ce necredincioşi, cum vei putea susţinea lelalte cărţi ale bibliei, cari toate se bază pe cele cinci cărţi ale lui Moisi? m vei putea admite ca adevărate cele e de Domnul nostru Isus Christos, şi ce vei lua ca bază a T. N.? Cu ce vei justifica cetirea cărţilor lui Moisi la cultul nostru divin, la litie, la liturghia darurilor înainte sfinţite?

Contrarii religiunii revelate sau descoperite, pentru a putea sustinea afirmaţiunile lor, combat valoarea întregii sf. scripturi, începând cu cărţile lui Moisi. Deci cine vrea să le dovedească contrarul, trebue să facă asemenea. »Hărţuelile nemţilor«! Sunt pentru noi de mare valoare, căci prin discuţii se lămuresc toate chestiunile dubii. Tocmai aceasta m'a îndemnat şi pe mine să scriu articolul acela cu »aparat ştienţific«. Cei cari combat originea religiunii creştine, instituţiunile ei, sf. scriptură, originea şi valoarea ei, caută ca prin scrieri uşoare, fără mult fond ştienţific, în formă atrăgătoare să lăţească ideile lor. Aceste idei contrare sfintei scripturi le cetesc laicii, în cafenele, prin diferite ziare, şi am experiat, că foarte bucuros şi cu mare plăcere cetesc chiar şi oamenii noştri lucruri de acestea, vin apoi şi fac observări: »Nu ştiu la ce mai tot vorbiţi de T. V. şi de Moisi, doar e dovedit, că e o scornitură jidovească. Vezi ce hipoteze puternice aduce X. Y.! Un om cult nici nu mai poate crede lucruri de cele absurde!« Dacă nu vei şti răspunde, cum vei sta Domnule părinte înaintea unui atare, om cetit? De unde va avea idea de lucrurile acestea un preot dela sat, căruia din cauza diferitelor împrejurări nu-i e dată posibilitatea de a ceti gazete şi reviste de atare conţinut? Cum va dovedi contrarul celor afirmate şi cum va argumenta, că laicul nu are deplină cunoştinţă a lucrului? Neputând să apere valoarea bibliei, şi-a pierdut terenul şi nu mai poate răspunde.

Englezii, Francezii, »Nemţii« dau pentru »hărţuelile în jurul lui Moisi« zeci, sute de mii coroane, ca să poată afla adevărul. Ştiind, că pe cărţile lui Moisi se clădeşte biblia întreagă, merg teologii cei mai aleşi, chiar la locul originii lui Moisi, şi fac acolo studii, săpături şi cercetări arheologice, numai ca să poată constata, că cele scrise în biblie sunt adevărate. Noi nu putem face aşa ceva, suntem săraci şi aşa rezultatul obţinut de dânşii îl primim pe baza dovezilor aduse, şi-l spunem la ai noştri, căci şi la noi baza bibliei e Moisi.

»Legionul de scriitori« l'am pus, căci trebuind să lucru cu »aparat ştienţific«, am fost constrâns să folosesc »izvoare curate«, cari le-am indicat. Am scris pe baza opurilor lucrate de oameni de ştiinţă şi n'am putut deci să pun păreri diferite numai aşa pe hârtie, fără a arăta ale cui sunt. Articolul e scris şi pentru preoţii şi pentru teologii, cari ar voi eventual să se ocupe mai adânc, şi deci ar voi să ştie şi opurile şi autorii necesari. E scris şi pentru elevii seminariali, cari azi sunt academici şi prin întrebările puse în oarele de prelegere au dovedit un viu interes pentru ştiinţa teologică. Voim ca preoţimea şi teologii noştri în generul să stea la acelaş nivel de cultură, şi în special teologică, la care sunt preoţii celorlalte confesiuni. Trebue să-i facem cunoscuţi deci şi cu rezultatele mai nouă ale ştiinţei teologice.

Principiile vechi »popa să ştie face slujbă şi ceti cazania«, nu le mai putem admite. Azi nu mai putem comenta: »La început *era* cuvântul! De ce *era*! Pentrucă n'a fost«, nici putem zice simplu: »Cărţile lui Moisi le-a scris Moisi, cu ajutorul lui Dumnezeu, căci aşa zice el şi Jidovii«. De vom vorbi aşa ne râd toţi. Toate trebue să le dovedim şi argumentăm corect. *Voim, ca toţi preoţii noştri să ştie apăra cu armele ştiinţei credinţa, legea şi cărţile sfinte.* Pentru aceasta scriem lucruri abstracte, teoretice, şi trebue să le scriem în mai mulţi articoli. Aşa se face teologie!

In o revistă de specialitate, trebue să fie diferiţi articoli de specialitate, ca să mulţămească toate categoriile de cetitori. Prin articole scrise de profesorii specialişti, se urmăreşte ţinta accentuată de D-ta »să înmulţim, clarificăm şi îmbogăţim cunoştinţele celor, cari sunt lipsiţi de orientare sigură în ramul ştiinţii, câştigate în seminar.«

Prin urmare nici pe mine nu m'a îndemnat ambiţia de-a grămădi »o groază de nume« să scriu articolul, ci convingerea sigură, că pe terenul criticei biblice preoţimei noastre nu i-s'a dat până acuma o lucrare sistematică în mână, ca să se poată orienta. După-ce studiul biblic şi chestiunea valoarei sf. Scripturi, e chestiunea cea »mai de actualitate«, am voit şi voiesc să dau preoţilor noştri deslusiri şi »cunoştinţe temeinice«, cum ceri D-ta. Aceasta însă numai prin articoli, »ştiinţific« lucraţi, se poate face. Redactarea revistei este »problemă ideală, dar anevoioasă«, aceasta o dovedesc chiar domnii preoţi: Unii ne scriu: Scrieţi articoli ştiinţifici. Daţi-ne cunoştinţe teologice, ca să profităm şi să ne îmbogăţim cunoştinţele. Faceţi ştiinţă teologică. Ce să vorbim şi cum să vorbim cu parohienii noştri ştim noi. Ştim noi ce să lucrăm ca preoţi. Cultură teologică ne trebue! D-ta iar zici: Rugăm să nu lucraţi cu aparat ştiintific, ci scrieţi mai simplu etc. Acum cui să-i faci pe voie? Dă-mi voie să-ţi spun un lucru. Prea vă grăbiţi cu dări de seamă şi lămuriri. *Nu se judecă o revistă după un număr.* Să fiţi aşteptat cel puţin 6—8 numeri, apoi să fiţi criticat; mai bine era. Grupul, care a întemeiat revista va reveni la toate trebuinţele preoţimii noastre. Urmăreşte cu bunăvoinţă şi vei vedea, că noi ţinem cont de toate dorinţele preoţimii, şi vom da material variat şi la fine, vei aproba şi D-ta articolii lucraţi cu aparat »ştiinţific«. Materialul trebue să fie pentru toate categoriile de cetitori. De altfel orice revistă nouă şi mai ales cele de specialitate întâmpină greutăţi. Aşa şi noi. Cu ajutorul lui Dumnezeu însă vom merge înainte, şi sigur vom avea rezultatul dorit. Cu aceeaşi sinceritate îţi răspund eu, cu care ai scris D-ta. —

Atât la revistă. Dar trebue să revin la un pasaj din scrisul D-tale şi să-ţi spun, că stau uimit, cum D-ta, carele susţii a şti trebuinţele preoţimii, poţi scrie aşa ceva. Cetind scrisul, nu ţi-a fost greu să vezi scris de D-ta la adresa unui episcop, arhiereu de-ai noştri, cuvintele: Un vlădică de-al nostru în iperzelul chemării sale era gata *»să arunce cu blidul de fasole«* după apostolii »artei dramatice«. *Cuvintele acestea nu jignesc sentimentul D-tale de preot, de păstor sufletesc, care şi D-ta ai primit darul preoţiei dela un episcop.* Au nu? Dacă D-ta ca preot ai cuvinte de acestea la adresa unui episcop, ce să zică cei străini? E trist şi e semn de decădere, când noi români ortodocşi avem 1 milion şi jumătate credincioşi şi numai 3 arhierei, şi totuşi *se află un preot ortodox,* carele să scrie aşa. Domnule părinte! Nu şti, că în lucrul acela a fost şi mistificare! Singur D-ta trebue deci să regreţi, că fără cunoştinţa temeinică a cauzei te-ai făcut judecător al unui arhiereu şi încă în felul acela urît.

Aş fi dorit ca articolul scris să poarte numele D-tale.

Prof. Crăciunescu.

Făgăraş, în Februarie 1907.

Petrecerea Reuniunei femeilor române gr. or. din Făgăraş. Duminecă în 10 Februarie n. c. s'a ţinut în Făgăraş în marea sală dela hotelul Lauritsch, petrecerea de dans a reuniunei femeilor române gr. or. din Făgăraş, al cărei şcop este sprijinirea şcoalei confesionale şi înfiinţarea unei şcoalei române de fetiţe în Făgăraş.

Cu bucurie am observat, că pentru a asigura buna reuşită a acestei petreceri, preşedinta reuniunei d-na Eugenia Dr. Turcu, încă din bună vreme a adunat în jurul său brava noastră tinerime de ambele secse şi cu ajutorul doamnelor, cari s'au interesat de cauza reuniunei şi cu concursul d-nilor din comitetul aranjator, în mod demn şi distins a pregătit toate aşa, ca rezultatul acestei petreceri să satisfacă şi să corăspundă cât mai bine scopului şi aşteptărilor.

Spaţioasa sală, care strălucea în lumină electrică şi era de tot frumos împodobită cu brad verde, era pe la 9 oare plină de oaspeţi, public român din loc şi din împrejurime până şi de pe la Viştea, Vlădeni şi Şinca nouă, deşi era un ger aspru. Toată elita din Făgăraş era prezentă şi dintre neromâni cu deosebire conlocuitorii maghiari — ca nici odată, — au participat cu astă ocaziune în număr considerabil. Au luat parte şi domnii: Pretorian inginer şi Selescoviciu procuror din Râmnicu-Vâlcei în România şi d-l inspector Pap dela poliţia ung. de frontieră din Turnu Roşu.

Jocul s'a început cu hora. Muzica — capela cunoscutului muzicant Rusu — a întonat Hora Sinaei, ce o a început membrul comitetului aranjator d. Dr. Vasu cu preşedinta reuniunei donmua Eugenia Dr. Turcu. Indată toţi din toate părţile domni, şi doamne şi fraţii noştri veniţi din România, s'au prins în horă şi s'a făcut o horă mare, mândră şi frumoasă, de mai mare ţi-era dragul să o priveşti.

După încheierea horei s'a făcut o pauză şi o linişte generală. Toţi aşteptau cu deosebit interes şi atenţiune punctul următor din ordinea de dans. Era Gavotte-ul şi un joc de voal.

Muzica începe Gavotte-ul şi din un salon de lângă sala de dans, între aplausele frenetice ale publicului, apar în sală în şir una după alta, zece părechi de tineri dansatori, damele îmbrăcate în prea frumoase costume rococo de variate colori încântătoare.

Dansatoarele erau d-şoarele: Leniţa Turcu, Irina Szilágyi, Mariţi Cernea, Aurora Meţian, Vergina Bursan, Livia Clonţia, Miţi Pocol, Otilia Manişor, Elvira Hobian şi Eugenia Turcu. Acest joc frumos şi elegant a fost esecutat cu toată precisiunea şi dansatorii au fost mult admiraţi şi aplaudaţi. De-asemenea şi jocul de voal, esecutat de patru părechi, în care joc d-şoarele dansatoare apărură cu voaluri sclipitoare.

O deosebită laudă şi recunoştinţă merită candidaţii de advocat d-nii: Dr. Liviu Pandrea şi Aurel Pintia, cari ca neobosiţi şi neîntrecuţi aranjeri, cu mare pricepere au fost la înălţimea chemărei lor spre mulţumire şi recunoştinţă generală.

Quadrilul l'au jucat peste 80 părechi, tot aşa şi Romana. Astfel în cea mai bună dispoziţie a ţinut petrecerea tot într'un animat şi vioiu dans şi discursuri între voioase până după 5 oare dimineaţa, când s'au indepărtat toţi, ducând cu sine cele mai plăcute suveniri şi impresii.

Tot aşa de frumos a fost şi venitul acestei petreceri, întrând la cassă suma de 450 coroane.

X.

Bibliografie.

In Tipografia „Carmen“ din Cluj a apărut partea a IV din **„Predici sau învăţături“** la toate Dumineoile şi Sărbătorile anului culese de *Petru Maior de Dicio-Sân-Mărtin.* Editate acum prima dată de *Dr. Elie Dăianu.* Preţul 1 koroană. Toate patru părţile se pot procura şi prin Librăria A. Mureşianu.

ULTIME STIRI.

Budapesta, 20 Februarie. Comisiunea de imunitate a hotărît suspendarea imunităţii dep. Lengyel, pe motiv că a violat secrete oficiale.

Paris, 20 Februarie. In şedinţa camerei ministrul Briand a declarat că nu şi-a schimbat părerile sale în chestiunile bisericeşti. Guvernul va respinge orice contract, care ar permite reapariţia membrilor congregaţiunilor disolvate. Camera a votat apoi încredere guvernului.

Petersburg, 20 Februarie. Poliţia a pătruns erii'n universitate, unde studenţii în prezenţa unui mare număr de persoane cari nu erau studenţi, şi a multor lucrători, au ţinut o întrunire cu caracter revoluţionar. 71 de persoane au fost arestate; nici unul din cei arestaţi nu este student.

Berlin. 20 Februarie. Impăratul Wilhelm a deschis eri Reichstag-ul printr'un mesagiu, în care se constată că naţiunea şi-a arătat dorinţa fermă de a se lua în scut onoarea şi bunurile naţiunei faţă de micile interese de partide. Intr'o astfel de putere a sentimentului naţional zace soartea patriei. Aceste sentimente naţionale şi voinţa de muncă să planeze asupra lucrărilor Reichstag-ului spre binele şi mărirea Germaniei.

In şedinţa de azi a Reichstag-ului se va face alegerea biroului. La postul de president este candidat conservativul Stollberg, iar la postul de vicepresidenţi liberalul Kämpf şi naţionalistul Pasche.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor respons. interim.: **Victor Branisce**

„ALBINA“, institut de credit și de economii în Sibiiu.

Nr. 5457.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „**ALBINA**“ sunt învitați prin aceasta în virtutea §-lui 20 din statutele societății la

XXXIV-a adunare generală ordinară,

care să va ținea în **Sibiiu Sâmbătă în 23 Martie 1907 st. n. la 10 oare a. m.**, în casa institutului (Strada Baier Nr. 1) cu următoarea

Ordine de zi:

1. Exprimarea condolenței pentru răposatul membru al direcțiunii Petru Nemeș.
2. Bilanțul anului de gestiune 1906, și raportul comitetului de supraveghiare.
3. Distribuirea profitului net realizat conform bilanțului.
4. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale și de binefacere.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru a. c.
6. Urcarea capitalului social la K. 2.400,000.
7. Modificarea statutelor institutului.
8. Modificarea statutelor fondului de penziuni.
9. Prolungirea terminului fixat în 1897 pentru înființarea din partea „Asociațiunei“ a internatului de băieți în Sibiiu.
10. Alegerea a 2 membrii în direcțiune cu mandat pe 6 ani.

Obiectele din punctele 6 și 7 ale ordinei de zi în senzul §-lui 29 al statutelor institutului numai în acel caz se vor putea pertracta în această adunare generală, dacă în ea va fi reprezentată cel puțin o terțialitate a acțiunilor emise.

Domnii acționarĭ, carĭ voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiațĭ în conformitate cu §§ ii 22, 23 și 24 din statutele societății, sunt rugațĭ a-și depune acțiile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Miercurĭ în 20 Martie a. c. st. n. 6 oare p. m. la cassa centralei noastre în Sibiiu sau a filialei din Brașov.

Depunerea acțiilor, respective a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la institutele: „Bihoreana“ în Oradea-mare; „Bocșana“ în Bocșa-montană; „Furnica“ în Făgăraș; „Lipovana“ în Lipova; „Lugoșana“ în Lugoș; „Oraviciana“ în Oravița; „Patria“ în Blaj; „Silvania“ în Șimleu; „Timișana“ în Timișoara; „Victoria“ în Arad și „Cassa de păstrare“ în Mercurea și Săliste, în acest caz însă cel mult până Sâmbătă în 16 Martie a. c. st. n.

Sibiiu, la 15 Februarie 1907.

DIRECȚIUNEA.

A XXXIV-a încheiere a Conturilor cu 31 Decembre 1906.

CONTUL BILANȚULUI.

ACTIVE:	K	fil.	PASIVE:	K	fil.
Cassa în numărar	232,423	91	Capital social: 6,000 acțiuni à K 200·—	1.200.000	—
Monete	19,023	38	Fondul de rezervă al acționarilor . .	200,000	—
Cambii de bancă	10.644,926	73	Fondul de garanție al scrisurilor		
Imprum. hipot. în scris. fon. 5.788,932·88			fonciare	500,000	—
„ „ cedate . 777,994·25			Fondul special de rezervă	144,691	26
„ „ în numărar 326 665·31	6.893.592	44	Fondul de penziuni al funcționarilor .	516,787	51
Credite personale	1 542,679	50	Depuneri spre fructificare	15.530 087	35
Credite cambiale cu acoperire hipot. .	1.861 394	24	Scrisurl fonciare cu 5% în		
Credite de cont-curent	2.462.401	55	florinĭ în circulațiune . 1.092,000·—		
Avansuri pe efecte publice	109,710	—	Scrisurĭ fonc. cu 5% în co-		
Credite fixe și imprum. pe producte .	7.811	10	roane în circulațiune . 2.623.000·—		
Casa institutului, realități dela gara			Scrisurĭ fonciare cu 4½% 2 000,000 —	5.715,000	—
Brașov și div. realități de vânzare .	541,157	76	Scrisurĭ fonciare eșite la sorțĭ în cir-		
Efecte publice	2.906,929	80	culațiune	363,000	—
Acțiuni dela diverse bănci	60,840	—	Cambii de bancă reescomptate . . .	2.164,034	—
Efectele fondului de garanție al scris.			Diverse conturi creditoare	1.314,684	08
fonciare	495,077	50	Dividende neridicate	1,036	—
Efectele fondului de penziuni al func-			Interese anticipate pro 1907	119,742	68
ționarilor institutului	191,779	—	Interese tranzitoare de scris. fonc. .	76 368	75
Interese după efecte	25,635	39	Profit net	266,633	70
Mobiliar . . . . 5 670·—					
după amortizare de . . . 670·—	5,000	—			
Interese tranzit. restante și debitori .	111,683	03			
	28.112,065	33		28.112.065	33

CONTUL PROFIT ȘI PERDERE.

DEBIT:		K	fil.	CREDIT:		K	fil.
Interese:				Interese:			
pt. depun. spre fructificare	618,215·80			dela cambii de bancă. .	524.772·53		
„ scrisuri fonciare . .	281,808 37			„ imprum. hipotecare .	407,573·86		
„ imprum. luate pe efecte	16,887·17	916,911	34	„ credite personale . .	121,410·25		
Spese:				„ efecte publice . . .	130,628 05		
Salare	116,855 85			„ credite camb. cu acop.			
Bani de cuartir	18,882·50			hipot.	122,037·46		
Imprim., registre, porto,				„ credite de cont-curent	102,184 84		
diverse	20,553·80			„ avansuri pe efecte .	5,730·37		
Marce de prezență . . .	7,750·—	164,042	15	„ credite fixe și impru-		1.415,382	46
Contribuție:				muturi pe producte	1,045·10	12,021	44
directă	42,020·49			Chirii		23,425	69
10% dare la inter. dela depun.	61 821·58	103.842	07	Proviziuni		1,269	67
Amortizare din mobiliar		670	—	Profit la monete			
Profit net		266 633	70				
		1.452.099	26			1.452,099	26

Sibiiu, 31 Decembrie 1906.

Dr. E. Roșca m. p., membru al direcțiunii. **St. Stroia** m. p., membru al direcțiunii. **Dr. Beu** m. p., membru al direcțiunii. **Cosma** m. p., dir. executiv. **Iosif Lissai** m. p., contabil-șef.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă, și în conzonanță cu registrele institutului.

Sibiiu, 16 Februarie 1907.

Comitetul de supraveghiare:

Dr. Ilarion Pușcariu m. p. **Mateiu Voileanu** m. p. **Nicolau Ivan** m. p. **Ioan Henteș** m. p. **Victor Fincu** m. p.

Raportul comitetului de supraveghiare.

Onorată adunare generală!

Examinând subscrisul comitet conturile bilanț și profite și perderi a institutului de credit și economii „Albina“, — am aflat singuraticile pozițiĭ în conzonanță numerică cu cărțile principale și cu extrasele din cărțile auxiliare.

Asemenea am scontrat cassa, — efectele și alte valori, — cari sunt în conzonanță cu registrele institutului, — purtate exat.

Referitor la împărțirea profitului net de 266.633 cor. 70 fil. ne alăturăm propuner.i direcțiunei, — și o recomandăm spre primire.

Vă rugăm în fine, ca aprobând bilanțul pro 1906, să dați atât direcțiunei cât și comitetului subscris absolutoriu pentru gestiunea lor pe anul 1906.

Sibiiu, 16 Februarie, n. 1907.

Comitetul de supraveghere:

Dr. Il. Pușcariu m. p. *M. Voilean* m. p. *Vict. Fincu* m. p. *N. Ivan* m. p. *Ioan Henteș* m. p.

Concurs

Pentru ocuparea **postului de al III lea de învățător** la școala conf. gr. cat. din *Rodna-veche* (*O-Radna*) să escrie concurs cu term nul până la *2 Martie 1907 st. n.* inclusive pre lângă emolumentele următoare:

Salar 600 cor. și relut de cuartir și grădină 80 cor.

Petenții — învățători ori învățătoare — au să-și înainteze suplicele cu toate documentele prescrise de lege subscrisului presidiu.

Vor fi preferiți cunoscătorii de muzică capaci de a conduce cor.

Presidiul senatului școlastic conf. gr. cat.

Rodna-veche (O Radna) 16 Februarie 1907.

Președintele: *Dănilă Mălaiu*, preot gr. cat. Secretarul: *Nicolau Mureșan*, învățător

Nr. 2746, 1—1.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.